

om, i Virkeligheden er blevet forældet. Men det var ikke forældet den Dag i Maj Maaned, da Rigsdagens og Tjenestemændenes Repræsentanter indenfor Kommissionen enedes om dette Lønningsgrundlag. Dersom det er rigtigt, hvad der paastaas fra flere Sider, at det er forældet, maa det være blevet det i det Tidsrum mellem den Dag i Maj Maaned, da Grundlaget blev lagt, og til den Dag, Kommissionen afgav Betænkning. Men var der blevet arbejdet med mindre Fart end i disse Maaneder, vilde det være blevet endnu mere forældet, inden det kom frem for Offentligheden. Jeg tror derfor, at den Fart, der har været arbejdet med, ikke alene har været forsvarlig, men har været nødvendig, og jeg tror overhovedet, at hvor det drejer sig om saa stort et Kompleks af Problemer og Enkeltheder, er det nødvendigt til sidst i en Kommissions Levetid at sætte Farten mest muligt op for endelig en Gang at naa et Resultat.

I øvrigt er der givet dette Lovforslag Tilslutning fra saa godt som alle Sider. Kun det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) indtager i saa Henseende en Særstilling, idet han ikke mener, at Princippet om den glidende Løn har faaet tilstrækkeligt Udtryk i det foreliggende Kommissionsforslag, som den højtærede Finansminister har fremsat. Jeg tror imidlertid, at saaledes som det ærede Medlem fra Kellerup tænker sig den glidende Løn praktiseret, vilde den have haft meget faa Tilhængere indenfor Lønningskommissionen. Jeg er end ikke sikker paa, at den vilde have haft en eneste Tilhænger, thi saa vidt jeg opfattede det ærede Medlem, var det hans Tanke, at en overvejende Del, saa godt som hele Beløbet, skulde være sat paa Svingning til Procenter, som laa omtrent paa Højde med de Konjunktur-stigninger, som havde fundet Sted, og det vilde have medført, at de højest lønnede Tjenestemænd vilde have faaet overordentlig store Løntillæg i Højkonjunkturs Tid og de smaa Tjenestemænd relativt meget smaa Tillæg. Holder vi os til de Lønsatser, her er Tale om i dette Lovforslag, og tager Departementschefslønninger og Portørlønninger, vilde den fulde Konsekvens af dette Princip Gennemførelse paa et Tidspunkt, da Stigningen er, skal vi sige, 90 pCt. i Forhold til det Tidspunkt, paa hvilket de faste Lønsatser er beregnede, have medført et Tillæg paa 10 260 Kr. for en Departementschef, men kun et Tillæg paa 1620 Kr. for en Portør, og dette mener jeg ikke, vi kunde gøre, navnlig da vi under Krigen har været inde paa at

lovgive saaledes, at vi i det væsentlige har givet ensartede Tillæg, ja, at man endog ikke mindst indenfor det ærede Medlems eget Parti har modsat sig Dyr-tidstillæg for Indtægter paa over 6 000 Kr. Kommissionens Forslag byggede paa en anden Tanke, nemlig den, at de lavest lønnede skulde have relativt procentvis mere i Tillæg, naar Priserne gik op, end de højest lønnede og ogsaa bære en mindre Risiko, naar Priserne gik ned. De, der vil studere det Forslag, der findes i et af Kommissionsbetænkningens Bilag, vil se, at dersom det var blevet praktiseret og vi havde faaet dette gennemført i Aar, vilde en Indtægt paa 1 600 Kr. have faaet et Tillæg af 50 pCt. af 1 500 Kr. altsaa 750 Kr., en Indtægt paa 6 600 Kr. vilde have faaet et Tillæg paa samme Tid af 1 650 Kr., og Indtægter deropover vilde ikke have faaet højere Tillæg end Indtægten paa 6 600 Kr. Til Gængæld vilde i Nedgangstider de mindre Indtægter have været beskyttede mod alt for store Fradrag, idet dette ikke kunde blive mere end 10 pCt. af det samme svingende Beløb og ikke under 20 pCt. for de højest lønnedes Vedkommende af det tilsvarende Beløb. Dette modificerede System har jeg været en Tilhænger af, og jeg tror, det havde været heldigt — det har jeg sagt før —, om vi havde kunnet føre det igennem. Men den rene „sliding scale“ har ikke haft en eneste Tilhænger indenfor Kommissionen, og jeg tror heller ikke, den havde faaet det, selv om de Tanker havde været fremsatte af Talsmænd indenfor selve Kommissionen, og jeg vil gerne understrege, at dette modificerede System giver et Resultat ikke væsensforskelligt fra det, Kommissionen har stillet positivt Forslag om. Deri ligger ogsaa Forklaringen overfor det ærede Medlem fra Kellerup paa, hvorledes det har kunnet gaa til, at vi i Kommissionen er enedes om at indstille dette Forslag, til Trods for at 3 politiske Partiers Repræsentanter i det store og hele har været enige om at slutte sig til den glidende Skalas Princip.

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger om Enkeltheder, der har været fremdragne, og jeg maa ligesom den højtærede Finansminister udtrykke min Forbavselse over, at det ærede 15de Medlem for Hovedstaden (Laurits Jensen) retter Bebrejdelser imod Kommissionen og mod den højtærede Minister for det Forslag, som er stillet i § 44. Vi havde egentlig regnet paa, at vi fra den Side, som det ærede Medlem repræsenterer, skulde have faaet